

Sveiki, Ponas Augustinai Voldemarai!

Šī nuostabu 2017 metų balandžio mēnesio rytą, užsukus į Dysnos biblioteką pamaciau gausybę knaisų, slūgtų žams. Žams rašo molis-
kiviai, mokytojai apie savo krašto pokyčius per beveik 100 metų. Tad nusprendžiau ir aš pabandyti papasakoti kaip pasikeitėme.

Nepaisant kareų, žemėms ir daug visokiau-
sų istorinių įvykių, mūsų kraštas gyveno
ir gražėja. Šeimuose žmonių grėtos mažėja,
dauguma šeimų jau išnykę. Nepaisant to
stengiamės kurti durtuvą ir gražinti savo
kraštą. Stengiamės gyventi gražiai, tad gražiname
gėlių darželius, anksčiau juose augdavo ir
lupėdavo rūtos, o dabar darželis pasipuošęs
aly trauliančiais sulfinijų, kardelių žiedais.

Namais puošia gražios žuoros, želi metalinės,
želi iš tų. Šeičiasi ne tik gėlių darželiai,
bet ir sėgocai, sienos. Jili ne visada už tų

sienu, galima rasti žmogiskumą. Būciantis
kraštui, vadinai masiau kėpiama išskyrā-
ma dėmesio vertybėms. Žmonės anksčiau su-
sitaikydavo greičiose, valkardavo, grodavo, nam-
uose kėlytandavo būciai vaity. Dabore
į tas grečias sugęžta tik vaity vaikai,
anūkai, aplankyti senelių, prosenelių ar pava-
sareoti. Trobose liko tik tūstuma ir laukim-
as laiko, ko net patys nesuprantame. Šią jau
kalbėti apie šventines tradicijas... Tik vėnoį,
liktoį grečioį jį laukomasi, o likose, tik „pavie-
šutiniskai“, kaip sakome, „šiuolaikiškai“. Šie nau-
ji išradimai: kompiuteriai, planšetės, telefonai
ir dar daug begalė liktojų naujovių pakėti
vesus. Moksliaviams jie padeda ištirti žinių
mokyklose mokomomis temomis, diebantiesiems
padeda greičiau ir efektyviau atlikti savo
darbus, na bet kartais vėlyti atsisakyti tokio
išradimo, padėti, padėti bent valandėli iš
išėjus į lauką išvėpti gaivaus oro, pasigro-

zēti gamta, pasiepiņi saulē spindulīš.
Pretē zētiā zēti nedau, kad pasijaušum
laimingas, bet tam nēca kaila. Reizē
diekti, kad uzauginti vaikus, kad susijē-
tume sau „rūmus“, kad galitume leisti
sau padēti lūtiems.

Ļeasas zētiā pasiepiē ir manau dāe
po 100 metu jū bus pasiepiē labiau. Nem-
anau, kad gamta pakeis leasā, o atvērš-
iai, zētiā pakeis tiek gamtā, zēti uer-
tybes.

Na tū gal ir baigsiu šī trumpā laistēli
ir zētiāsi bisiu vīsi laimīgi guendami
šiame leasē.

A. Jēgorova.